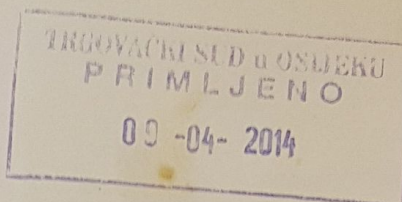

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

TRGOVAČKI SUD u OSIJEKU
Stalna služba u
Slavonskom Brodu

17-04-2014

PRIMLJENO

65. PŽ-1299/14-3

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Raoula Dubravca, predsjednika vijeća, Josipa Turkalja, suca izvjestitelja i Mladena Šimundića, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom DOMIN d.o.o. u stečaju, Slavonski Brod, odlučujući o žalbi stečajnih vjerovnika BOŠKA JERGIĆA iz Zagreba, Berislavićeva 7, BRIBIRSKI PARKOVI d.o.o. Bribir, Plančenič b.b., SLAVICE ZEMAN iz Hvara, Vrisak i NADE RELJIĆ iz Slavonskog Broda, A. Hebranga 7/9, protiv rješenja Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj St-12/11-557 od 11. studenog 2013., u sjednici vijeća održanoj 4. ožujka 2014.

riješio je

I. Uvažava se žalba stečajnih vjerovnika, ukida rješenje Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj St-12/11-557 od 11. studenog 2013. bez potrebe vraćanja na ponovan postupak, u dijelu kojim je ukinuta odluka skupštine vjerovnika stečajnog dužnika DOMIN d.o.o. u stečaju od 11. studenog 2013. koja glasi:

„1. U ovom postupku provest će se odmah knjigovodstveno-financijsko vještačenje po vještaku Mirjani Radman Funarić, radi utvrđivanja spornih, a po vjerovnicima navedenih činjenica i to: radi utvrđenja iznosa i opravdanosti troškova iskazanih po ranijem stečajnom upravitelju Jozi Periću, iznosa i opravdanosti troškova iskazanih po sadašnjem stečajnom upravitelju Ivici Magiću, te radi utvrđenja točnog iznosa tražbine vjerovnika Boška Jergića.“

II. Uvažava se žalba stečajnih vjerovnika i preinačuje rješenje Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj St-12/11-557 od 11. studenog 2013. u preostalom dijelu i odlučuje:

Odbija se zahtjev razlučnog vjerovnika Republike Hrvatske i stečajnog upravitelja za ukidanje odluka donesenih na skupštini vjerovnika stečajnog dužnika DOMIN d.o.o. u stečaju od 11. studenog 2013. koje glase:

2. Ne prihvaća se zadnje izvješće stečajnog upravitelja Ivica Magića.
3. Razrješava se dužnosti stečajni upravitelj Ivica Magić.
4. Imenuje se novi stečajni upravitelj Antun Kovačević.
5. Nalaže se novom stečajnom upravitelju Antunu Kovačeviću izrada stečajnog plana.“

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj St-12/11-557 od 11. studenog 2013. ukinute su sve odluke donesene na skupštini vjerovnika stečajnog dužnika DOMIN d.o.o. u stečaju održane 11. studenog 2013. koje glase:

„1. U ovom postupku provest će se odmah knjigovodstveno-financijsko vještačenje po vještaku Mirjani Radman Funarić, radi utvrđivanja spornih, a po vjerovnicima navedenih činjenica i to: radi utvrđenja iznosa i opravdanosti troškova iskazanih po ranijem stečajnom upravitelju Jozi Periću, iznosa i opravdanosti troškova iskazanih po sadašnjem stečajnom upravitelju Ivici Magiću, te radi utvrđenja točnog iznosa tražbine vjerovnika Boška Jergića.

2. Ne prihvaća se zadnje izvješće stečajnog upravitelja Ivica Magića.
3. Razrješava se dužnosti stečajni upravitelj Ivica Magić.
4. Imenuje se novi stečajni upravitelj Antun Kovačević.
5. nalaže se novom stečajnom upravitelju Antunu Kovačeviću izrada stečajnog plana.“

Protiv toga rješenja stečajni vjerovnici Boško Jergić, Bribirski parkovi d.o.o. Bribir, Slavica Zeman i Nada Reljić pravovremeno su podnijeli zajedničku žalbu, ne navodeći posebno žalbene razloge. U opširnoj žalbi koja se dijelom odnosi na pobijano rješenje, a dijelom opisuje tijek stečajnog postupka, ponašanja sudionika tog postupka, interese stečajnih vjerovnika i sadržaje pisanih prijedloga, žalitelji u bitnom navode da je rješenje nezakonito jer su ukinute sve odluke skupštine bez pojedinačnog ispitivanja svake odluke, i to samo iz jednog općenitog razloga da su suprotne zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika. Žalitelji posebno navode razloge za donošenje svake odluke. U odnosu na prvu navedenu odluku tvrde da razlučnih vjerovnika nema, pa imovina stečajnog dužnika ne smije biti prodana na njihov zahtjev, da skupština vjerovnika ima pravo u svakom stadiju postupka zahtijevati izvještaje o stanju stečajne mase, vjerovnicima, prihodima, troškovima, tražiti uvid i kontrolu upravljanja sredstvima stečajne mase i radi toga odrediti provođenje vještačenja, a ne samo po završnom izvještaju kako to pogrešno smatra stečajni sudac. Posebno ističu da nije obrazloženo zašto i kako bi provođenje vještačenja bilo protiv interesa stečajnih vjerovnika, s obzirom na to da su za tu odluku glasovali svi prisutni vjerovnici. U odnosu na ukidanje odluke o neprihvatanju izvješća stečajnog upravitelja žalitelji se pitaju znači li to da se izvještaj prihvaća i potom opširno obrazlažu svoje mišljenje o spornim stavkama tog izvještaja, ukazuju na propuste stečajnog upravitelja u vođenju sudskih postupaka, priznanju razlučnih prava, te

ističu kako stečajni vjerovnici imaju pravo ne prihvatiti izvještaj stečajnog upravitelja, a stečajni sudac nije ovlašten ukinuti takvu odluku. U odnosu na odluku o razrješenju stečajnog upravitelja Ivice Magića, žalitelji se pozivaju na odredbu članka 27. Stečajnog zakona i uglavnom ponavljaju razloge zbog kojih smatraju da stečajni upravitelj ne obavlja svoj posao pravilno i zakonito, u interesu stečajnih vjerovnika, te uporno odbija izraditi stečajni plan koji predlažu vjerovnici. Žalitelji smatraju da je nezakonito ukinuta i odluka skupštine vjerovnika o imenovanju novog stečajnog upravitelja koju stečajni sudac obrazlaže samo razlozima ekonomičnosti postupka. Konačno u pogledu odluke kojom se nalaže novom stečajnom upravitelju izrada stečajnog plana, žalitelji navode da je ona logična posljedica ukidanja prethodno donesenih odluka, a zatim obrazlažu svoje mišljenje o tome kako je stečajni plan moguće donijeti i u ovom stadiju postupka te da je on u interesu svih vjerovnika jer će osigurati namirenje njihovih tražbina u cijelosti. Predlažu „poništiti“ pobijano rješenje tako da donesene odluke skupštine vjerovnika ostanu na snazi.

Stečajni upravitelj nije dao odgovor na žalbu.

Žalba je osnovana.

Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe članka 365. stavak 2. u vezi s člankom 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11 – pročišćeni tekst; dalje: ZPP) u vezi s člankom 6. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12 i 45/13) u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točke 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je stečajni sudac visinu tražbina prisutnih vjerovnika utvrdio prema izvješću stečajnog upravitelja, tako da je utvrdio kako visina tražbina vjerovnika Boška Jergića, Bribirski parkovi d.o.o. Bribir i Nade Reljić zajedno iznosi 3,091.016,40 kn, što je više od dvije petine ukupno utvrđenih tražbina svih vjerovnika koje iznose 5,630.317,19 kn, zatim da utvrđena tražbina Republike Hrvatske iznosi 507.016,57 kn, a sporna je bila visina tražbine vjerovnika Boška Jergića. Za sve predložene odluke navedeno je da su izglasane većinom glasova jer su za njih glasovali vjerovnici Boško Jergić, Bribirski parkovi d.o.o. Bribir i Nada Reljić, a zbroj njihovih tražbina veći je od tražbine vjerovnika Republike Hrvatske koja je glasala protiv donošenja predloženih odluka. Nakon što su odluke izglasane, stečajni upravitelj i vjerovnik Republika Hrvatska predložili su da ih stečajni sudac ukine jer su u suprotnosti sa zajedničkim interesom vjerovnika. Kao osnovni razlog za ukidanje svih odluka navedeno je da je njihova isključiva svrha donošenje stečajnog plana i onemogućavanje prodaje imovine opterećene razlučnim pravom, te da se vjerovnici koji su glasovali za donošenje odluka koriste činjenicom da imaju većinu glasova u skupštini, kako bi donijeli odluke koje nisu u interesu svih vjerovnika, a ni onih koji su glasovali jer odluke produbljuju pravnu nesigurnost time što opstruiraju radnje u cilju dovršenja stečajnog postupka. U obrazloženju se dalje navodi da stečajni upravitelj nije dužan postupati po volji skupštine vjerovnika i da

upravo zato postoji zakonska mogućnost ukidanja odluka skupštine vjerovnika. Posebno je naglašeno kako je zajednički interes svih vjerovnika okončanje stečajnog postupka prodajom imovine što prije, dok ona ima kakvu-takvu tržišnu vrijednost, pa zbog toga nije ekonomično mijenjati stečajnog upravitelja u kompliciranom stečaju koji dugo traje, a uz to stečajni sudac nije našao razloga za razrješenje stečajnog upravitelja, a novi stečajni upravitelj ne bi mogao jednostavno preuzeti postupak. U odnosu na odluku označenu brojem 1. stečajni sudac smatra da se ne može odmah realizirati jer nema sredstava za provođenje vještačenja i nije svrsishodna jer će se o tim pitanjima odlučivati neposredno prije zaključivanja stečajnog postupka, te da nije bilo potrebno sa sigurnošću utvrditi visinu tražbine Boška Jergića, zato što taj vjerovnik zajedno s ostalim inicijatorima donošenja stečajnog plana ionako ima većinu glasova u skupštini.

Iz zapisnika sa skupštine vjerovnika proizlazi kako je već na početku skupštine bila sporna visina tražbine vjerovnika Boška Jergića, a time i broj glasova koji pripada ovom vjerovniku. Svi stečajni vjerovnici su predlagali da se radi utvrđivanja visine te tražbine provede financijsko vještačenje. Utoliko nisu točni navodi obrazloženja pobijanog rješenja da su za sve odluke donesene na skupštini glasovali vjerovnici Boško Jergić, Bribirski parkovi d.o.o. Bribir i Nada Reljić, a da je protiv glasala Republika Hrvatska. Nadalje, samo vjerovnik Nada Reljić predložila je da se za vještaka odredi Mirjana Radman Funarić, s tim prijedlogom se suglasila Republika Hrvatska, a nakon toga sud je donio rješenje kojim se ta osoba određuje za vještaka. Na isti način, samo na prijedlog svih prisutnih vjerovnika, donesena je i odluka da se odmah provede knjigovodstveno-financijsko vještačenje, radi utvrđivanja drugih spornih činjenica (iznosa i opravdanosti troškova iskazanih po ranijem stečajnom upravitelju Jozi Periću i iznosa i opravdanosti troškova iskazanih po sadašnjem stečajnom upravitelju Ivici Magiću). Stoga iz sadržaja zapisnika proizlazi zaključak da se uopće ne radi o odlukama skupštine vjerovnika, nego o odlukama stečajnog suca donesenim na prijedlog prisutnih vjerovnika.

Prema odredbi članka 15. stavak 1. Stečajnog zakona skupština vjerovnika je tijelo stečajnog postupka koju čine svi vjerovnici s pravom odvojenog namirenja, svi stečajni vjerovnici, stečajni upravitelj i dužnik pojedinac koji imaju pravo sudjelovati na skupštini prema odredbi članka 38.a stavak 1. Stečajnog zakona. Pravo glasa sudionika skupštine određuje odredba članka 38.d Stečajnog zakona, a prema stavku 1. tog članka pravo glasa na skupštini vjerovnika imaju stečajni vjerovnici čije su tražbine utvrđene. Pravo glasa svakog stečajnog vjerovnika koje je utvrđeno na taj način ne mijenja se tijekom stečajnog postupka. Stoga za utvrđivanje prava glasa nije potrebno podnošenje izvještaja od strane stečajnog upravitelja, niti provođenje vještačenja, jer se visina tražbina svakog od prisutnih vjerovnika utvrđuje na temelju rješenja o priznatim i utvrđenim tražbinama.

Nadalje, prema odredbi članka 78.a stavak 2. Stečajnog zakona ako stečajni vjerovnik otuđi svoju tražbinu koju je prijavio u stečajnom postupku, njezin stjecatelj ulazi u pravni položaj svoga prednika, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno, a prema stavku 2. tog članka, takav prijenos tražbine se u stečajnom postupku može

dokazivati samo javnom ili javno ovjerenom ispravom, ili ako stečajni vjerovnik taj prijenos potvrdi svojom izjavom danom pred stečajnim sucem. Stoga je u pogledu visine tražbine vjerovnika Boška Jergića, stečajni sudac trebao ispitati je li prijenos priznatih tražbina drugih stečajnih vjerovnika na vjerovnika Boška Jergića, obavljen na propisani način i ovisno o tome utvrditi visinu njegove tražbine i broj glasova koje ima na skupštini u odnosu na zbroj tražbina ostalih vjerovnika. Pri tome treba istaknuti da za valjanost prijenosa tražbine nije bitno je li Boško Jergić isplatio prenesene tražbine nego samo činjenica da su prenesene na jedan od propisanih načina.

Na temelju navedenog proizlazi kako je stečajni sudac bio dužan prije nego što je skupština donijela bilo koju odluku, na pravilan i zakonit način utvrditi visinu tražbine svakog od prisutnih vjerovnika, da bi se sa sigurnošću moglo utvrditi s koliko glasova je pojedina odluka donesena. O tome ne može odlučivati skupština vjerovnika, niti je za to potrebno provoditi vještačenje.

Nadalje, prema odredbi članka 38.f stavak 1. Stečajnog zakona, ako je koja od odluka skupštine vjerovnika u suprotnosti sa zajedničkim interesom stečajnih vjerovnika, stečajni će sudac na zahtjev kojega od razlučnih vjerovnika, stečajnoga vjerovnika koji nije nižega isplatnog reda ili stečajnog upravitelja ili iznimno po službenoj dužnosti, tu odluku ukinuti. U ovom slučaju postojali su zahtjevi stečajnog upravitelja i razlučnog vjerovnika za ukidanje odluka skupštine vjerovnika, pa je stečajni sudac bio dužan odlučiti o tim zahtjevima (stavak 2. tog članka).

Međutim, na temelju te zakonske odredbe stečajni sudac može ukinuti samo odluke skupštine, a ne i one odluke koje je sam donio na prijedlog većine ili samo nekih vjerovnika. Kako iz zapisnika sa skupštine vjerovnika proizlazi da je odluke navedene pod točkom 1. donio stečajni sudac na prijedlog vjerovnika, a ne skupština vjerovnika, valjalo je u tome dijelu ukinuti rješenje prvostupanjskog suda bez potrebe vraćanja na ponovni postupak (članak 380. točka 3. ZPP-a u vezi s člankom 6. Stečajnog zakona).

Osnovano žalitelji smatraju da iz obrazloženja pobijanog rješenja nije jasno zašto stečajni sudac smatra da odluka skupštine vjerovnika donesena većinom glasova svih prisutnih vjerovnika o neprihvatanju izvješća koje je podnio stečajni upravitelj nije u zajedničkom interesu svih stečajnih vjerovnika. Štoviše, o tome nema nikakvih razloga nego je ta odluka ukinuta iz istih razloga zbog kojih su ukinute i sve ostale odluke skupštine. Stečajni sudac, naime, smatra da je njihova isključiva svrha donošenje stečajnog plana i onemogućavanje prodaje nekretnina, a tu svrhu stečajni vjerovnici nastoje postići iskorištavajući okolnost da imaju većinu glasova u skupštini. To ne predstavlja valjan razlog za ukidanje odluka skupštine jer se prije svega ne odnosi na sadržaj odluka koje se ukidaju nego predstavljaju stav stečajnog suca o razlozima zbog kojih je skupština vjerovnika takve odluke donijela.

Skupština vjerovnika odlučuje o svim pitanjima iz nadležnosti odbora vjerovnika (članak 38.e stavak 1. točka 5. Stečajnog zakona) a odbor vjerovnika

ovlašten je razmatrati izvješća stečajnog upravitelja (članak 34. stavak 2. točka 1. Stečajnog zakona). Prema odredbi članka 38.e stavak 2. Stečajnog zakona skupština vjerovnika ima pravo zatražiti od stečajnoga upravitelja obavijesti i izvještaje o stanju stvari i vođenju poslova. Slijedom toga skupština vjerovnika može biti nezadovoljna podnesenim izvještajem, pa se postavlja opravdano pitanje zašto bi nezadovoljstvo izraženo u obliku neprihvatanja izvještaja stečajnog upravitelja bilo suprotno zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika.

Nadalje, skupština vjerovnika ovlaštena je imenovati drugog stečajnog upravitelja na izvještajnom ili svakom kasnijem ročištu (članak 38.e stavak 1. točka 2. Stečajnog zakona), a posljedica imenovanja novog stečajnog upravitelja je prestanak ovlasti ranijeg stečajnoga upravitelja. To ovlaštenje skupštine vjerovnika nije uvjetovano nikakvim razlozima, pa tako ni trajanjem stečajnog postupka. Ako skupština vjerovnika donese odluku o imenovanju novog stečajnog upravitelja, stečajni sudac dužan je postupiti na način propisan odredbom članka 23. Stečajnog zakona, a nije ovlašten ispitivati je li odluka o imenovanju novog stečajnog upravitelja u zajedničkom interesu svih vjerovnika i ovisno o tome ukinuti tu odluku.

Konačno, u pogledu odluke kojom se novoimenovanom stečajnom upravitelju nalaže izrada stečajnog plana, valja istaknuti kako obrazloženje pobijanog rješenja polazi od pretpostavke da se stečajni plan ne može provesti na način na koji su to ranije predlagali stečajni vjerovnici koji su glasovali za takvu odluku. Međutim, stečajni sudac ne može prejudicirati kakav bi stečajni plan mogao izraditi stečajni upravitelj da bi mogao osnovano zaključiti kako već sam nalog za njegovu izradu nije u zajedničkom interesu svih vjerovnika. Prema odredbi članka 2. stavak 2. Stečajnog zakona jedan od ciljeva stečajnog postupka je i provođenje stečajnog plana radi uređivanja pravnoga položaja dužnika i njegova odnosa prema vjerovnicima. Takav cilj ne mora se nužno ostvariti nastavljanjem djelatnosti koju je stečajni dužnik obavljao prije otvaranja stečajnog postupka, kako to pogrešno smatra prvostupanjski sud. Valjan razlog za ukidanje odluke kojom skupština vjerovnika nalaže stečajnom upravitelju izradu stečajnog plana ne može biti ni trajanje stečajnog postupka, jer se prema odredbi članka 214. stavak 2. Stečajnog zakona, neće uzeti u obzir samo onaj stečajni plan koji se podnese sudu nakon završnoga ročišta.

Nadalje, prema odredbi stavka 2. tog članka ako je na ročištu vjerovnika stečajnom upravitelju naložena izrada stečajnoga plana, on je dužan taj plan podnijeti stečajnom sucu u primjerenom roku. Stoga je stav prvostupanjskog suda da stečajni upravitelj, nije dužan postupati po odlukama skupštine vjerovnika suprotan ovoj izričitoj zakonskoj odredbi. Stečajni upravitelj jest posebno tijelo stečajnog postupka, ali svako tijelo stečajnog postupka (stečajni sudac, stečajni upravitelj, odbor vjerovnika i skupština vjerovnika) ima određena prava i dužnosti utvrđena Stečajnim zakonom o kojima stečajni sudac mora voditi računa.

Na temelju navedenog proizlazi kako je stečajni sudac nepravilno i nezakonito prihvatio zahtjev razlučnog vjerovnika Republike Hrvatske i stečajnog upravitelja i

ukinuo odluke skupštine koje su u izreci rješenja navedene pod točkama 2., 3., 4. i 5., pa takvu odluku žalitelji s pravom pobijaju.

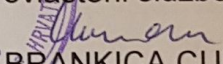
Zato je na temelju odredbe članka 380. točka 3. ZPP-a u vezi s člankom 6. Stečajnog zakona valjalo žalbu stečajnih vjerovnika uvažiti i pobijano rješenje preinačiti tako da je zahtjev za ukidanje odluka skupštine odbijen.

Na temelju navedenog odlučeno je kao u izreci ovog rješenja.

U Zagrebu 4. ožujka 2013.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
RAOUL DUBRAVEC, v.r.

Za točnost otpravka
ovlašteni službenik

BRANKICA CURMAN

